

ща се е ръководило отъ помощника команданта на Императорската главна квартира отъ свитата на Царя генералъ-майоръ Тучковъ. Всички други съпровождающии императора лица бѣха настанени не въ разкошни, но прѣдпазени отъ студа и лошо врѣме жилища. Кжшитѣ колиби въ селото Пордимъ бѣха изкопани наполовинъ въ земята, като землянкитѣ. Между другитѣ двѣ стаички царевото жилище, имало оджакъ. Тия двѣ стаички мѣстния командантъ подпоручикъ Харнертъ бѣлосалъ чистичко и въ връзка съ оджака турилъ въ тѣхъ двѣ соби, поржчани въ Турно-Могурели, които и сега се пазятъ. Въ надземнитѣ дупки, които изобразяваха прозорци, поставени бѣха джамове. Разчистилъ улицитѣ и площадитѣ въ селото отъ валящи се камъни, направилъ тротоаръ и устроилъ, макаръ и скромно, но доста оригинално освѣтление на селскитѣ улици посрѣдствомъ телеграфнитѣ стълбове, къмъ които съ телеграфна жица били привързани обърнати надолу и съ открити дъна бутилки, въ които сж поставяли запалени свѣщи.

Сгодитѣ на това мѣстопрѣбиване заключаваха се въ това, че отъ военно гледище тукъ бѣ изключена всѣка опасностъ. Сжщото не е могло да се каже за по-прѣдишнитѣ мѣстопрѣбивания на Царя, нито за Бѣла, нито за Горня-Студена, макаръ тамъ неприятеля и да се намираще отдалеченъ на нѣколко само десетици километра, а въ Пордимъ да бѣше на нѣколко само километра, не е могълъ абсолютно да се помръдне отъ мѣстото си — Плѣвенскитѣ позиции.

Обсадата на укрѣпения лагеръ бѣше свързана чрѣзъ шесть участъка: първия бѣ повѣренъ на ромънския генералъ Чернатъ, втория — генералъ-лейтенанту барону Криденеру; третия — генералъ-лей-